

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 726. Usque Ad Annum 813

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117859

§.54. Epistola Papæ ad S. Bonifacium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66091)

da esse Adalberti scripta, sed opportunum est, ut in scrinio nostro conserventur ad aeternam ejus confusionem. Nunc vero, quia omnia perlecta sunt, in utrumque Sententia ferenda est. Tunc Concilium, utriusque delictis summatim memoratis, sententiam contra Adalbertum, & Clementem pronunciavit, a Sacerdotio deposuit, iisque & Sectatoribus eorum, si in errore perseverarent, Anathema dixit. Huic Sententiæ Papa cum omnibus Episcopis & Presbyteris subscripsit. Tres Sessiones hujus Coëcilii eodem die, nempe uno die habitæ, datæ sunt.

§. LIV.

Epistola Papæ ad S. Bonifacium.

Concilio soluto Zacharias Papa S. Bonifacio Acta misit, & scripsit prolixam epistolam, ultimo die Octobris eodem anno septingentesimo quadragesimo quinto datam, qua ad tres Bonifacii epistolas (una vero solummodo nobis superest) respondet. Ad primam respondens, solatur S. Virum, & animos adde- re contra malorum Christianorum molimina, & Infidelium incurfus conatur. *Urbs ipsa Roma, inquit, propter peccata sua a Barbaris vastata est, sed consolatus est eam clementissimus Deus. Indicas populo tuo jejunia & supplicationes publicas. Nos quoque, licet indigni simus,*

Sæcul. VIII.
A. C. 745.

Sæcul. VIII.
A. C. 745.

preces nostras vestris miscebimus. Deinde Papa Concilium nuper celebratum, & propositum Principum Francorum, Sedem Metropolitanam Bonifacio in finibus paganorum erigere meditantium approbat. Tum sequitur: *Quod spectat ad falsum illum Episcopum, de quo ad nos retulisti, esse natum in adulterio, Clerici impudici & latronis filium, in omni licentia educatum, & multorum scelerum reum, qui aliquot Episcopos se nibilo meliores consecravit, memoria utique tenes, nos te sæpius per litteras monuisse, ne quemquam homicidam, aut impudicum, aut penitentem ministrare patiaris.* De illis vero, quos baptizavit, aut Ecclesiis, quos consecravit, inquirendum est tibi, an nomen Trinitatis adhibuerit, et an illo tempore Sacerdotii officia ipsi interdicta non fuerint. Si hæc invenies adjuncta, tunc demum ipsius facta rata habebis. Falsus hic Episcopus Gervilio Moguntinus fuisse creditur. Rursus Papa approbat, quod in Concilio Leptinensi statutum fuerat, ut unumquodque conjugium Servorum Ecclesiæ anno vertente duodecim denarios Principi in sumptus belli contra Infideles, Saracenos, Saxones, Frisones redderet. De Presbyteris autem ob gravia peccata gradu Sacerdotali dejectis, qui poenitentiam in Monasteriis agere recusantes, & ad Palatium Regis Francorum per-

pergentes; petebant, ut sibi bona Eccle-
siæ concederentur, quæ more Sæcula-
rium vivendo dispergerent, dicit Papa,
quod ad Principes Francorum litteras
commonitorias direxerit.

Ad secundam epistolam, nempe illam,
quæ in Concilio Romano in causa Adal-
berti & Clementis lecta fuerat, refert
Papa, quæ in hoc Concilio gesta sint, &
mittit Acta. Ad epistolam tertiam re-
spondet: *Ille vero alter seductor, nomine
Gervilio, olim Episcopus, qui inconsultis
omnibus ad nos venit, ubi Romæ fuerit,
faciemus, quod Deo placitum credideri-
mus.* Tandem ratum habet Pontifex, *ap. Bonif.
ep. 148.* quod Colonia in Sedem fixam Bonifacio
fuisset delecta. Hanc epistolam ad S. Bo-
nifacium mittendi curam in se suscepit
Gemmulus Archidiaconus, qui aliam suo
nomine & amicitia causa scriptam addi-
dit, & quia S. Bonifacius sibi vas argen-
teum & textum lineum miserat, ipse in
vicem duas libras piperis, cinamomi un-
cias quatuor, & quædam alia aromata
transmisit.

Gervilione subjecto, magis e re fore
visum est, S. Bonifacium in Sedem Mo-
guntinam introducere, quæ Ecclesia pris-
cis temporibus Provinciæ Romanæ, quæ
prima Germania dicebatur, Metropolis
fuerat. Postea subjecta est Ecclesiæ Co-
loniensi, quæ Metropolis utriusque Ger-

M 5 mania

Sæcul. VIII. mania evasit. Sequenti tempore, cum
A. C. 747. Wormatia duarum illarum Provincia-
 rum Caput esset, eidem urbi subfuit
 Moguntia. Tandem occasione S. Boni-
 facii in dignitatem Metropolitanam post-
 liminio restituta est, ejusque Jurisdictio
 super Episcopatus tredecim, nimirum
 super Ecclesiam Argentoratensem, Spi-
 rensem, Wormatiensem, Coloniensem,
 Leodiensem, Augustanam, Herbipolen-
 sem, Buraburgensem, Erfordensem, Eich-
 stätensem, Constantiensem, & Curien-
 sem extensa. (*)

§. LV.

Concilium Cloveshoviense.

Tom. 6. Conc.
 p. 1565.

Cuthbertus Archiepiscopus Cantua-
 riensis & Ethelaldus Rex Mercio-
 rum S. Bonifacii monitis obsequentes
 Concilium Nationale in Anglia Clovesho-
 viæ initio mensis Septembris anno septin-
 gentesimo quadragesimo septimo Indi-
 ctione decima quinta exeunte celebra-
 runt. Cum Archiepiscopo Cuthberto
 aderant Episcopus Rosensis, Episcopi tres
 ex Regione Merciorum, duo ex Saxonia
 Occidentali, ex Anglia Orientali unus,
 ex

(*) Hic non tredecim sed solum duodecim
 Episcopatus enumerantur. Quod inde est, quia
 Episcopus Paderbornensis a Carolo Magno fun-
 datus demum circa annum 799. accessit.